

ECHTSCHIEDING

Van tafel en bed

In alimentatieberekeningen wordt in de regel het volledige eigenwoningforfait bij de man geteld, maar dat is niet altijd terecht.

Bij echtscheiding blijft de vrouw meestal met de kinderen in de bestaande woning wonen en vertrekt de man naar een huurwoning. De man, die in de regel nog steeds de kostwinner is en uit dien hoofde ook de hypotheeklasten betaalt, zal in de praktijk voorstellen in plaats van alimentatie te betalen de hypotheeklasten zolang voor zijn rekening te nemen. Maar welke gevolgen heeft dat voor de draagkracht?

In het volgende voorbeeld zijn de man en de vrouw in gemeenschap van goederen gehuwd en heeft de man inmiddels de echtelijke woning verlaten (hij heeft een huurwoning betrokken). Verder zijn de man en de vrouw geen fiscaal partner meer van elkaar – in het jaar van hun scheiding kunnen ze hier overigens nog wel voor kiezen. De inkomsten uit de eigen woning bestaan uit een hypotheekrente van € 10.000 en een eigenwoningforfait (EWF) van € 2.000.

Aftrekbare alimentatie

Als de man de volledige hypotheekrente blijft betalen (zie ook nevenstaand rekenvoorbeeld), zal de fiscus dat bedrag voor de helft als een aftrekbare alimentatie aanmerken. Voor de andere helft, in feite de hypotheekrente over de schuld die de man zelf heeft, kan aftrek plaatsvinden op grond van een overgangsregeling bij echtscheiding. Op basis van die regeling wordt de onverdeelde helft van de man namelijk fictief als eigen woning aangemerkt en kan hij tot twee jaar na het verlaten

Voorbeeld Als de man alle hypotheeklasten betaalt, betekent dit per saldo voor **de man** een aftrekpost van:

Betaalde rente man	€ 5.000	- (overgangsregeling)
Betaalde rente vrouw	€ 5.000	- (aftrek als alimentatie)
EWF man	€ 1.000	+
EWF man	€ 1.000	- (aftrek als alimentatie)
Totaal	€ 10.000	

Als de man alle hypotheeklasten betaalt, betekent dit per saldo voor **de vrouw** een bijtelling van:

Betaalde rente vrouw	€ 5.000	+ (bijtelling als alimentatie)
Renteaftrek vrouw	€ 5.000	-
EWF man	€ 1.000	+ (bijtelling als alimentatie)
EWF vrouw	€ 1.000	+
Totaal	€ 2.000	

van de woning de rente blijven aftrekken.

Tevens dient hij het eigenwoningforfait voor de helft aan te geven. Dit bedrag kan hij vervolgens als alimentatie weer in aftrek brengen.

Bij de vrouw worden drie bedragen belast. In de eerste plaats de voor

haar betaalde hypotheekrente en de inkomsten uit het eigenwoningforfait voor de onverdeelde helft van haar ex-man, welke beide kwalificeren als ontvangen alimentatie. Daarnaast moet zij voor haar onverdeelde helft rechtstreeks het (halve) eigenwoningforfait aangeven.

Uit de berekening blijkt dat het eigenwoningforfait volledig op het inkomen en hiermee op de draagkracht van de vrouw drukt. Je kunt dus vraagtekens zetten bij het feit dat in alimentatieregelingen veelal het volledige eigenwoningforfait bij de man wordt geteld. Afhankelijk van de situatie kan het verlengen van de tweejaarstermijn door de betaling van de hypotheekrente om te zetten in alimentatie voor beide partijen interessant zijn.

IRIS BEEK, DIRECTEUR FINE TUNING PERSONAL FINANCE

Meer weten?
www.finectuning.nl

AU PAIR-REGELING

Meer eisen

Voor veel ouders is een au pair inhuren een aantrekkelijke optie, al is de huisvesting van zo'n au pair vaak een probleem. Een uitkomst was dan ook de flex-au pair die niet bij je in huis woont, maar een huis deelt samen met vier of vijf andere au pairs. In het nummer van juli/augustus berichtte Money over deze mogelijkheid.

Eind juni oordeelde het ministerie van Justitie echter dat deze vorm van kinderopvang niet voldoet aan de regels. In de au pair-regeling staat dat het gastgezin de au pair vrije kost en inwoning biedt; de au pair moet dus slapen, eten en ingeschreven staan in het huis van het gastgezin. Wordt hier niet aan voldaan, dan krijgt de au pair de benodigde verblijfsvergunning niet.

Meer weten?
www.justitie.nl
www.napoweb.nl

Van kastje naar de muur

In de NRC van 25 juni jongstleden schreef hoofdredacteur Folkert Jensma 'dat wanneer men een column hanteert daar overdrijving, karikaturen en polarisatie bijhoren'. Welnu, laat ik mij daar voor deze keer aan houden. Ik bankier al een kleine 38 jaar bij de ABN AMRO, ben min of meer blijven hangen. Als dank voor mijn langdurige trouw krijg ik echter minder service dan de eerste de beste student die zich aanmeldt voor een studentenrekening. Wat is er gebeurd? Omdat ik nu ook wel eens wilde profiteren van de dalende rente, benaderde ik zo'n acht maanden geleden mijn ABN AMRO-kantoor met het verzoek mijn hypotheek, die bij de bank is ondergebracht, nader te bekijken en een offerte te sturen... zes maanden niets gehoord en ik maar wachten, hetgeen natuurlijk knap stom van mij was. Een en ander deed mij besluiten naar een andere hypotheeknemer te stappen, ook al zou dat voor extra kosten zorgen. Mijn huis is nu voor een groot deel van hypotheekbedrijf Obvion.

Op zo'n moment vraag je je af wat je hebt fout gedaan. Maar dan realiseer je je dat de ABN AMRO al 25 jaar bezig is haar retailbanking te herstructureren, hetgeen betekent minder kantoren, minder service en hogere kosten. Het zal 1987 geweest zijn dat het project Irene werd bedacht, met meer aandacht en service voor de particuliere cliënt. Met weinig succes. Iedere voorzitter van de Raad van Bestuur heeft deze cri du coeur overgenomen, tot Rijkman Groenink aan toe en wat is het resultaat?

Na mijn hypotheek was mijn effectenportefeuille aan de beurt. De aan- en verkoopkosten van aandelen waren bij mijn vertrouwde bank zo hoog dat ik wel in actie moest komen. Het antwoord van de bank? 'Slechts wanneer u gaat internetbankieren wordt u in staat gesteld te profiteren van de lagere aan- en verkoopkosten.' Chantage, riep ik. En ik zei dat ik mij na al die jaren toch licht

bekocht voelde... ik dreigde met weggaan... vervolgens grote stilte bij de bank. Ik naar Binck, een bank voor beleggers, waar ik prima wordt behandeld en kan beleggen tegen lagere kosten. Het verhaal was daarmee nog niet afgelopen. ABN AMRO deed er zo'n zes weken over om mijn portefeuille over te dragen, waarbij ik menig telefoontje heb moeten plegen en mij in een kafkaïese situatie waande: ik werd van kastje naar de muur gestuurd, niemand deed iets of mocht iets doen, en Binck maar aandringen waar die portefeuille bleef.

Het project Irene van ABN AMRO heet nu Preferred Cliënt. Mijn antwoord: laat maar zitten, oude vertrouwde bank!

RONALD HILGERSOM DIRECTEUR VERBODING CONSUMENTEN EN GEELZAKEN

